

ein Geschäft übertragen hat, I, 106. — e) ein dat.: आस्तां मानसतुष्ये मु-
कृतिना नीतिर्वचोविव वः möge die gute Führung redlicher Leute wie
eine Neuvermählte euerm Herzen zur Freude gereichen und zwar dau-
ernd Hit. I, 207. — 5) sich legen, ein Ende nehmen: तदास्तां तावद्विहं-
गमाभिपलेभो वायत्कुटुम्बजीवनोपायभूतं जालमपि ने नष्टम् PANKAT. 106,
19. आस्तां तावत् (es ist Zeit ein Ende zu machen mit der Aufzählung
der Untugenden der Weiber) किमन्येन दैरात्येनेह योयिताम् । वित्तं
स्वीद्रेणापि घ्नति पुत्रं स्वकं रूपा ॥ IV, 61. आस्तां जीवितकृषिणः प्रव-
सनालापस्य कीर्तनम् AMAR. 97. DAČAK. 185, ult. आस्तां मा मैवम् genug!
nicht so! nicht so! Hit. 122, 19. आस्तां तावत् 127, 15. — 6, die Form
आसन् RV. 4, 109, 7: येभिः सपितृ पितैरा न आसन् ist eine unregelm. Schrei-
bung und zu 1. अम् zu ziehen; man vgl. oben u. 4, b und den Wechsel
zwischen Formen von आस् und अम् in SV. II, 3, 1, 2, 4, 2, 1, 10, 5, 2, 3,
2 und die entsprechenden Stellen des RV. — partic. आसित 1) adj. a)
der gegessen oder gewohnt hat: आसितः सः P. 3, 4, 76, Sch. — b) geses-
sen oder gewohnt worden: आसितं तेन ebend. — c) dem man obliegt:
अनासितवृद्धवानि कुटुम्बभवनानि R. 2, 71, 35. रामलक्ष्मणसीतानी राज्ञा
दशरथेन च — ॥ आसितं भाषितं चैव मतं यच्चाप्यनुष्ठितम् । तत्सर्वं धर्म-
धीर्येषा यथावत्संप्रपश्यति ॥ 4, 3, 1. — 2) n. a) das Sitzen, Sichsetzen:
वृन्मासितादिकात् (आलास्यम्) Śāh. D. 68, 13. डुरासित schlechte, unschick-
liche Art zu sitzen MBu. 3, 14669. — b) der Ort, an dem man gegessen
oder gewohnt hat: इदमेपामासितम् Sch. zu P. 3, 4, 76, 2, 2, 13, 3, 68. Vor.
3, 27, 26, 130. आसितं शयितं भुक्तं सूतं रामस्य कीर्तय R. 2, 38, 10. — caus.
आसयति sitzen heissen: देवदत्तम् P. 4, 3, 88, Sch. — desid. आसिसिपते
P. 4, 3, 62, Sch.

— अयि mit dem acc. P. 4, 4, 46. Vor. 3, 2, 1) einen Sitz (acc.) einneh-
men, auf Etwas liegen oder sich legen (von Thieren): स काञ्चनमयं पी-
ठमध्यास्त R. 2, 81, 11. तस्मिन्मध्यासति गुरावासनम् MBu. 1, 858. इदं शि-
लातलमध्यास्यताम् MĀKĀB. 113, 21. न सेभावितमस्माभिर्यद्य धर्मासनमध्या-
सिनुम् Čik. 81, 1. अध्यास्य — द्यद्: RAGH. 4, 74. रथम् 12, 85, 6, 10. BHATT.
13, 97. अन्वृष्टिमध्यासते परभृता VIR. 39, 2. Megh. 77. मृगाः — द्यद्-
मध्यासते शैलम् R. 2, 93, 17. मृगमध्यासितशालानि वनानि RAGH. 2, 17. ohne
obj.: अथस्ताच्छंशयापौ तु अथ्यास्ते R. 5, 37, 6. — 2) seinen Aufenthalt
irgendwo haben oder nehmen, bewohnen, seinen Sitz haben (auch vom
Herrscher) oder aufschlagen, (eine Wohnung) beziehen: श्रेष्ठे डुकृत्तो अ-
ध्यासते गर्वि RV. 10, 94, 9. कुलापतिः शौनकेता ऽग्निशरणमध्यासते MBu. 1,
854. वनम् — यदध्यास्ते रामः R. 2, 99, 11. यथाकाममध्यास्तां विनोदस्याना-
नि महाराजः Čik. 80, 22. अध्यास्त — देवीकृतं तदुद्यानम् KATHAS. 6, 108.
विन्ध्यं कृष्णागिरिं सकृं पर्वतं चारुदर्शनम् । गर्जन्मतममध्यास्ते पर्वता नाम
यूयसः ॥ R. 6, 2, 34. सिद्धाध्यासितवान्द्रे BHART. 1, 67. कौलासे पर्वतश्रेष्ठ-
मध्यासीनः (वैश्रवणः) R. 3, 36, 14. 34, 5. 4, 9, 53. 58, 23. BHATT. 1, 5. (गृहं)
तदध्यास्य M. 7, 77. RAGH. 1, 95. दिवमध्यास्य RAGH. 13, 93. mit यत्र wo:
यत्रातन्वृत्तैरध्यासो देवैः सह पितानहः MBu. 3, 11836. — 3) auf oder in
Etwas (acc.) treten, betreten, antreten (einen Weg, eine Stellung, Ber-
uf, Amt): पादुके अध्यास्य in die Schuhe fahrend KATHAS. 3, 52. (मार्ग)
मदिः सदध्यासितम् MBu. 3, 13330. अध्यास्य चिररात्राय पितृपैतामहं प-
दम् 16908. चरितं तया पूर्वस्मिन्नाश्रमये (Lebensstadium) । द्वितीयमप्य-
ध्यासितुं समयः VIR. 82, 21. भगवत्या प्राश्निकपदमध्यासितव्यम् MĀLAV.

13, 14. — 4) auf Etwas oder Jmd ruhen, lasten, vom Auge, einer Be-
wegung der Hand, u. s. w.: तदध्यासितकातराद्या RAGH. 2, 52. इङ्गिता-
ध्यासितात् MBu. 3, 14669. विवादाध्य. सिता um die ein Streit obwaltet
DHĪRTAS. 92, 2. — 5) in einem ehelichen Verhältnisse mit Jmd leben:
श्रूयते हि पुराणे ऽपि जटिला नाम गौतमी । श्यपीनध्यासितवती सप्त MBu.
1, 7265. — 6) über Etwas gestellt sein, herrschen: वेदो ये अध्यासिते RV.
4, 23, 9. — caus. einen Sitz einnehmen lassen: भवत्तमध्यासयन्मानम्
BHATT. 2, 16. — desid. hinaufzusteigen im Begriff sein: अध्यासिसिप-
याणे ऽय विरन्मध्यं निशाकरे BHATT. 8, 38.

— समधि 1) einen Sitz (acc.) mit einem Andern zugleich einnehmen:
वीरामनैर्ध्यानानुपामपीषाममी समध्यासितवेदिमध्याः । निवातनिष्कम्पतया
विभक्ति वेगाधिच्छा इव शाखिनो ऽपि ॥ RAGH. 13, 52. — 2) bewohnen:
किष्किन्ध्या यः समध्यास्ते गृहाम् R. 6, 4, 52. — desid. einen Platz ein-
nehmen wollen: समध्यासिसिप्या चक्रे विद्वपातः पुरोदरम् (d. i. पुरमध्यम्)
BHATT. 14, 16.

— अन् 1) dabeisitzen, umsitzen, mit dem acc.: युक्ता मे यत्सन्वासाति
Čat. Br. 4, 3, 1, 12. तस्माड् दक्षिणत इवैवान्वासीत 17. सवायमन्वास्ते
MBu. 2, 105. एवं कथाभिरन्वास्य धृतराष्ट्रम् 13, 575. ब्राह्मणैश्च — नित्यम-
न्वास्यते 3, 3071. Čik. 33, 3. अन्वास्यनाना मुनिभिः MBu. 3, 243. R. 5, 43, 12.
अन्वासितमरुन्धत्या स्वाक्येव कृत्रिभूतम् RAGH. 1, 56. med. mit pass. Be-
deutung: तत्र ब्रह्मा स्वयं नित्यं देवैः सह महीयते । अन्वास्ते — नाराय-
णपुराणैः MBu. 3, 7040. अन्वासीनमरुन्धत्या RAGH. ed. Calc. 1, 57 (v. l.
अन्वासित). — 2) sich setzen, sobald sich ein Anderer gesetzt hat; mit
dem acc. der Person, der man es nachthut: ताम् — अन्वास्य RAGH. 2, 24.
— 3) mit einer religiösen Handlung (acc.) beschäftigt sein, eine Andacht
verrichten: संध्यामन्वस्त (sic! v. l. सो ऽस्ते स्म) नैपथः MBu. 3, 2256. सं-
ध्यामन्वास्य पश्चिमाम् R. 2, 50, 34. 53, 1. — Vgl. अन्वासन

— आ sich auf Etwas (acc.) setzen: वर्द्धिर्न आस्तामादतिः RV. 7, 2, 11.
— उद् (abgesondert sitzen) unbetheiligt sein, keine Theilnahme zei-
gen, sich gleichgültig oder passiv verhalten: प्रगल्भा यदि धीरा स्वाच्छ-
क्रेतापाकृतिस्तदा । उदास्ते सुरते तत्र दर्शयत्यादरान्वादिः ॥ Śāh. D. 44,
2. विधाय वैरं मारुपे नरो (pl.) रौरा य उदास्ते ČIGUP. 2, 42. उदासीनो नि-
रीतस्त्व न कार्यः संध्रमस्त्वया MBu. 1, 6026. अमिरुक्ता जनः श्रीमानुदासीनो
व्यलोकायत् R. 2, 33, 3. उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु BHAG. 9, 9. Ku-
MĀSAS. 2, 13. SĀMBHĀK. 20. उच्छृङ्खलेषु तेषामुदासीनो विद्वपकः VU.
63. — उदासीन m. ein Gleichgültiger, nicht Freund und nicht Feind:
अनन्तरमरिं विद्यादरिसेविनमेव च । अरन्तरं मित्रमुदासीनं तयोः परम् ॥
M. 7, 158 (vgl. Jāg. 1, 344. AK. 2, 8, 1, 10. H. 732). 155. 177. 180.
211. BHAG. 6, 9. MBu. 3, 1035. 1044. 13, 214. R. 2, 39, 17. astrol. Ind. St.
2, 286. Bayon nom. abstr. ०ता PANKAT. 86, 12.

— उप 1) daneben sitzen, sich daneben setzen, neben Jmd (acc.) sitzen oder
sich setzen (als Zeichen der Unterordnung und Dienstbereithheit): उप च
तिष्ठत उप चास्ते Čat. Br. 2, 3, 2, 4. तस्माडुपर्यासीने तत्रियमधस्तादिमाः
प्रजा उपासते 1, 3, 1, 15. 3, 2, 3, 16. 3, 2, 5, 9, 3, 7. AV. 10, 7, 21. यदेह नु-
धिता वाला मातरं पर्युपासत एवं सर्वाणि भूवान्यग्निहोत्रमुपासते (vgl. u. 7)
KĀND. UP. 5, 24, 5. वायुवज्जानुगच्छन्ति तथामीनानुपासते M. 3, 189, 4, 154.
MBu. 1, 6320. R. 2, 91, 52. 3, 4, 1, 2. यः संमदि प्रकृतिभिर्विद्युक्त उपासि-
तुम् । वन्यैर्भूगैरुपासीनः (mit pass. Bed.) सो ऽयमास्ते ममाग्रजः 2, 100, 29.